

विष्णुप

“इति यथाकृत्य स पाण्डवेयः
प्रायोपवेशं प्रति विष्णुपद्याम् ।
दधौ सुकृन्दाङ्घ्रिमन्यभावी
सुनिव्रतो सुक्तसमस्तसङ्गः ॥”)

अस्याः कारणं यथा,—

नारद उवाच ।

“कलेः पञ्चसहस्रान्दे समतीते सुरेश्वरी ।
क गता सा महाभाग तस्मै आख्यातुमर्हसि ।
नारायण उवाच ।
गङ्गा सरस्वती लक्ष्मीचैताक्षिणो हरेः प्रियाः ।
तुलसीचङ्गिता ब्रह्मन् चतस्रः कौर्त्तिताः श्रुतौ ॥

नारद उवाच ।

बभूव सा सुनिश्रेष्ठ गङ्गा नारायणप्रिया ।
अहो केन प्रकारेण तस्मै आख्यातुमर्हसि ।
नारायण उवाच ।

पुरा बभूव गोलोके गङ्गा सा द्रवरूपिणी ।
राधाकृष्णान्नभूता तदंशा तत्स्वरूपिणी ।
द्रवाधिहाटदेवी सा रूपेणाप्रतिमा भुवि ।
सा सकामा कृष्णपार्थ ससुवास सलज्जिता ।
प्रफुल्लवदना हृषीकेशसङ्गमलाक्षया ।
स्फूर्तिता प्रभुरूपेण पुलकाङ्कितविग्रहा ।
एतस्मिन्नन्तरे तत्र विद्यमाना च राधिका ।
गोपीविंशत्कोटितता कोटिचन्द्रसमप्रभा ।
कोपेन रक्तपद्मास्या रक्तपङ्कजलोचना ।
सुचारुरामधंशुक्तभोष्ठं कम्पयती रुधा ।
ताश्च दृष्ट्वा ससुतस्यौ कृष्णः सादरपूर्वकम् ।
उत्थाय गङ्गा सहसा सम्भावाच्च चकार सा ।
कुशलं परिप्रच्छ भोतातिविशयेन च ।
ध्यानेन शरणापन्ना श्रीकृष्णचरणाम्बुजे ।
तद्दृष्ट्वास्थितो विष्णुर्भोताये चामयं ददौ ।
बभूव स्थिरचित्ता सा सर्वेश्वरचरेण च ।
ऊङ्घ्रिचिह्नाधनस्याश्च राधां गङ्गा ददर्श सा ।
एतस्मिन्नन्तरे राधा जगदीशसुवाच सा ।
केयं प्राप्येष्ट कल्याणी सखिता तन्सुखाम्बुजम् ।
पञ्चलनी सखितं पार्थ सकामा वक्रलोचना ।
त्वत्पापीमां सन्निरौष्य सकामः सखितः सदा ।
मयि जीवति गोलोके भूता दुर्बुध्नीरोदरी ।
त्वमेवैवञ्च दुर्बुध्न् वारंवारं करोषि च ।
क्षमां करोमि प्रेम्णा च स्त्रीजातिः स्निग्ध-

मानसा ॥

संयुक्तीमां प्रियामिष्टां गोलोकाङ्गलं लम्पट ।
अन्यथा न हि ते भद्रं भविष्यति ब्रजेश्वर ।
इत्येवमुक्त्वा सा राधा रक्तपङ्कजलोचना ।
गङ्गां वक्तुं समारम्भे नन्दास्यां लज्जितां सतीम् ।
गङ्गा रहस्यं विज्ञाय योगेन सिद्धयोगिनी ।
तिरोभूय सभामध्यात् खजलं प्रविवेश सा ।
राधा योगेन विज्ञाय सर्वत्रावस्थिताश्च ताम् ।
यानं कर्तुं समारम्भे गच्छात् सिद्धयोगिनो ।
गङ्गा रहस्यं विज्ञाय योगेन सिद्धयोगिनी ।
श्रीकृष्णचरणाम्बोजं विवेश शरणं ययौ ।
गोलोकाश्चैव वैकुण्ठं ब्रह्मलोकादिकं तथा ।
ददर्श राधा सर्वत्र नैव गङ्गा ददर्श सा ॥

विष्णुप

ब्रह्मविष्णुशिवानन्तधर्मेन्द्रदिवाकराः ।
मनवो मुनयः सर्वे देवाः सिद्धास्तपस्विनः ॥
गोलोकश्च समाजगुः शुष्ककण्ठीष्ठताञ्जुकाः ।
सर्वे प्रथेमुर्गोविन्दं सर्वेषां प्रकृतेः परम् ।
विज्ञाय तदभिप्रायं तावुवाच सुरेश्वरः ॥
श्रीभगवानुवाच ।

आगताः सुमहाभाग गङ्गानयनकारणात् ।
गङ्गा मन्थरणाग्नेने भयेन शरणं गता ॥
राधेमां पातुमिच्छन्ती दृष्ट्वा मां सन्निधानतः ।
दास्यामीमां बहिष्कृत्य यूयं कुरुत निर्भयाम् ॥
श्रीकृष्णस्य वचः श्रुत्वा सखितः कमलोद्भवः ।
तुष्टाव सर्वाराधां तां राधां श्रीकृष्णपूजिताम् ॥
वक्रैस्वतुर्भिः संस्तूय भक्तिनभ्रातृकान्वरः ।
धाता चतुर्णां वेदानामुवाच चतुराननः ॥
गङ्गा त्वदङ्गसंभूता प्रभोश्च रासमण्डले ।
शुवयोर्द्रवरूपा सा सुगन्धयोः शङ्करस्वरात् ॥
कृष्णाया च त्वदंशा च त्वत्कन्यासदृशी प्रिया ।
त्वन्मन्त्रग्रहणं कृत्वा करोतु पूजनं तव ॥
भविष्यति पतिस्तस्या वैकुण्ठेशचतुर्भुजः ।
ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा स्त्रीचकार च सखिता ॥
बहिर्बभूव सा कृष्णपादाङ्गुलखण्डगतः ।
तच्चैव संवृता शान्ता तस्यौ तेषाञ्च मध्यतः ॥
उवाच तोयादुत्थाय तदधिहाटदेवता ।
तत्तयो ब्रह्मणा किञ्चित् स्थापितश्च कमण्डलौ ॥
किञ्चिद्धार शिरसि चन्द्रार्द्धे चन्द्रशेखरः ।
गङ्गाये राधिकामन्त्रं प्रददौ कमलोद्भवः ॥
गङ्गा तामेव संपूज्य वैकुण्ठं प्रययौ सती ।
गोलोके च स्थिता गङ्गा वैकुण्ठे शिवलोकके ॥
ब्रह्मलोके तथान्यत्र यत्र तत्र पुरा स्थिता ।
तच्चैव सा गता गङ्गा चाज्ञया परमात्मनः ॥
निर्गता विष्णुपादाङ्गात् तेन विष्णुपदी स्मृता ॥”
इति श्रीब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे गङ्गोपाख्यानं ८
अध्यायः ॥३॥ दृष्ट्वा किञ्चिद्दृष्ट्वा संक्रान्तयः ।
यथा, भविष्यमात्स्यस्योतिषिषु ।
“धनुर्मिथुनकन्यासु मीने च वङ्गशीतयः ।
दृष्ट्वा किञ्चिद्दृष्ट्वा सिद्धे विष्णुपदी स्मृता ॥”
अपि च ।
“एवञ्च वङ्गशीत्यादिष्ववकाशमलभमानम् ।
अस्माक् षोडश विज्ञेया नाथः पञ्चाश षोडश ।
कालः पुण्योऽर्कसंक्रान्तेर्विदङ्गिः परिकीर्तितः ॥”
इति शातातपीयं दिवा विष्णुपदीविषयम् ॥
अतएव जावालीदृष्टदृष्टिः ।
“पुण्यायां विष्णुपद्याञ्च प्राक् पश्चादपि षोडश ॥”
तत्र ज्ञानादिफलम् ।
“अयने कोटिगुणितं लक्षं विष्णुपदीषु च ।
वङ्गशीतिसहस्रं वङ्गशीत्यासुदाहृतम् ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

विष्णुपदीचक्रं, कौ, (विष्णुपद्याचक्रम् ।) ज्येष्ठा-
यहायथाभाद्रपदशुक्लपक्षाधीनरविसंक्रमकालीन-
नक्षत्रविन्यासाङ्गकगुभाशुभफलशपकनराकार-
चक्रम् । यथा,—
“ऋते संक्रमणं यत्र विष्णुपदां सुखे तु तत् ।

विष्णुप

चत्वारि दक्षिणे बाहौ त्रीणि त्रीणि पदद्वये ॥
चत्वारि वामबाहौ च दृष्टे पञ्च निर्दिष्टे ।
अष्टशोर्द्वयं द्वयं योष्यं ऋषिं द्वौ चैककं गुदे ॥”
फलं यथा,—

“रोगो भोगस्तथा यानं बन्धनं लाभ एव च ।
ऐश्वर्यं राजपूजा च अपमृत्युरिति क्रमात् ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

विष्णुभक्तिः, कौ, (विष्णौ भक्तिः ।) भगवत्सेवा ।
यथा,—

सुत उवाच ।

“विष्णुभक्तिं प्रवक्ष्यामि यथा सर्वमवाप्यते ।
यथा भक्ता हरिस्तुष्ये तथा नाभ्येन केनचित् ॥
महतः श्रेयसो फलं प्रवचः पुण्यसन्ततः ।
जीवितस्य फलं खादु ददाति स्मरणं हरेः ॥
भज इत्येव वै धातुः संधायां परिकीर्तितः ।
तस्मात् सेवा बुधैः प्रोक्ता भक्तिसाधनभूयसी ॥
ते भक्ता लोकनाथस्य नामरश्मिर्दिकीर्तनैः ।
सुचक्षुःश्रूणि संहरांतु ये च हृदयतनुवहाः ॥
जगद्भातुर्मेदिन्यस्य दिव्याश्च चरणावध्याः ।
इह निव्यक्रियाः कुर्वन्तुः स्निग्धा ये वैष्णवास्तु ते ॥
प्रणामपूर्वकं चान्दसा यो वदेद्द्वैष्णवो हि सः ।
तद्भक्तजनवात्सल्यस्युपायाश्चातुमोदनम् ।
तत्कथाश्रवणे प्रीतिः स्मरणेनाङ्गविक्रिया ॥
येन सर्वोत्तमा विष्णौ भक्ता भावो निवेशितः ।
विप्रेष्वीश्वरदृष्टिश्च महाभागवतो हि सः ॥
विष्णोश्च कारणं निजं तदत्र दम्भजनितम् ।
खयमभ्यर्चनञ्चैव यो विष्णुं शोपनीयति ।
भक्तिरद्विधा ह्येषा यस्मिन् न्नेच्छेदपि वर्तते ॥
स विप्रेन्द्रो मुनिः श्रीमान्मनुजानां च च पण्डितः ।
तस्मै देयं ततो ग्राह्यं स च पूज्यो यथा हरिः ॥
स्मृतः संभाषितोऽद्यापि पूजितो वा द्विजोत्तमः ।
पुनाति भगवद्भक्तपयोऽपि यदृच्छया ॥
प्रणताय प्रपन्नाय तवासीति च यो वदेत् ।
अभयं सर्वभूतेभ्यो दद्यादेतद्भक्तं हरेः ॥
मन्त्रवाजिसहस्रैश्चः सर्ववेदान्तपारगाः ।
सर्ववेदान्तवित् कोऽपि विष्णुभक्तो विप्रिष्यते ।
ऐकान्तिकाश्च पुराणा गच्छन्ति परमं पदम् ॥
एकान्तोऽसमो विष्णुर्गुणादेवां परायणः ।
तस्मादेकान्तिनः प्रोक्तास्तद्भगवत्तत्त्वतः ॥
प्रियाणामपि सर्वेषां देवदेवस्य सुप्रियः ।
आपतुस्वपि सदा तस्य भक्तिरभिमचारिणी ॥
या प्रीतिरविवेकानां विषयेऽन्यथायिनी ।
विष्णुं संस्मरतः सा मे हृदयान्नोपसर्पेत् ।
अन्तर्गतोऽपि वेदानां सर्वशास्त्रार्थवेधायि ।
यो न सर्वेश्वरे भक्तस्तं विद्यात् पुरुषाधमम् ॥
नाधीतवेदशास्त्रोऽपि न कृताञ्जलसंस्मरः ।
यो भक्तिं बहते विष्णौ तेन सर्वं कृतं भवेत् ॥
यज्ञानां क्रतुसुखानां सर्वेषां पारमा अयि ।
न तां यान्ति गतिं भक्ता यां यान्ति सुनिश्चितम् ॥
यः कश्चिद्द्वैष्णवो लोके मिथ्याचारोऽप्यनाश्रमी ।
पुतानि सकलान् लोकान् सहस्रांशुरिवोदितः ॥
ये शृण्वन् दुरात्मानः पापाचारवतास्तथा ।